

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **Persiston, s.r.o.**, IČO 05922399
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Petrem
sídlem Šafaříkova 785/1, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Královéhradecký kraj**
sídlem Bohuslava Martinů 1672/8a, 501 01 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2017, č. j. 75296-14/2017-550000-61

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Příslušníci Celního úřadu pro Královéhradecký kraj (dále jen „žalovaný“) při kontrole v provozovně „Bar U Tambora“ na adrese Nádražní 307, Hostinné, dne 7. 11. 2017 zadrželi podle § 121 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“), tři kusy herního zařízení systému „Quizard“. Pojali totiž důvodné

podezření, že žalobce prostřednictvím těchto zařízení provozuje hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, aniž disponuje potřebným povolením. Žalobce podal proti uloženému opatření o zadržení věci námitky, které žalovaný zamítl výše specifikovaným rozhodnutím. Žalobce napadl uvedené rozhodnutí žalovaného žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce především nesouhlasí se závěrem žalovaného, podle nějž technické zařízení Quizard je hazardní hrou. Vědomostní kvíz realizovaný prostřednictvím zařízení Quizard dle žalobce nenaplnuje znak náhody, který je definičním znakem hazardní hry podle zákona o hazardních hrách. K provozu předmětných technických zařízení není potřeba žádného povolení, a tak nebyla splněna základní podmínka pro zadržení věci podle § 121 zákona o hazardních hrách.
3. Koncept zařízení Quizard splňuje pouze první dvě podmínky definice hazardní hry podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Třetí podmínkou je, že o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda. Žalobce namítl, že tato podmínka není splněna typicky v případě tzv. vědomostních soutěží, u nichž úspěch ve hře (výhru) neurčuje žádná náhodná okolnost, nýbrž okolnost ovlivnitelná sázejícím, totiž jeho vlastní znalosti uplatněné ve vědomostním kvízu. V případě správné odpovědi sázející získá výhru, v případě špatné odpovědi sázející prohraje a o vklad přijde. Sázející má možnost hru kdykoli v jejím průběhu ukončit. Definičním znakem hazardní hry je, že náhoda rozhoduje o výhře či prohře jako takové, nikoli o výši výhry. Zařízení Quizard nezaručuje návratnost vkladu (jedná se o vědomostní soutěž, nikoliv o bankovní účet), což by však nemělo být zaměňováno se závislostí výhry či prohry ve hře na náhodné okolnosti (jak to požaduje zákon o hazardních hrách).
4. Žalobce dále namítl, že výrobce zařízení Quizard (společnost MIDA GAME s.r.o.) si za účelem posouzení povahy algoritmů, na nichž je fungování zařízení založeno, nechal zpracovat zprávu Elektrotechnickým zkušebním ústavem (dále jen „EZÚ“), tj. nejvyšší státní autoritou, která zkoumá a certifikuje veškeré výherní hrací přístroje a videoloterní terminály k provozu v ČR. EZÚ ve zprávě ze dne 11. 11. 2013 konstatuje, že algoritmus použitý v zařízení Quizard neposkytuje náhodný výsledek a o dalším průběhu soutěže rozhoduje její účastník. Systém pro znalostní soutěž Quizard tak nespĺňuje požadavky § 1 odst. 2 a 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“). Podle žalobce přitom citovaná ustanovení zákona o loteriích definovala loterii nebo obdobnou hru v zásadě shodně jako nový zákon o hazardních hrách.
5. Žalobce odkázal také na judikaturu Ústavního soudu (nález ze dne 19. 11. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 14/07), podle níž je v případě dvojího možného výkladu veřejnoprávní normy nezbytné volit ten výklad, který co nejméně zasahuje do toho kterého základního práva či svobody (zásada *in dubio pro libertate*).
6. Stanovisko pracovníků celního úřadu je podle žalobce založeno pouze na laickém posuzování zařízení, k jehož zkoumání nejsou tyto pracovníci kompetentní. Není zřejmé, jakou kvalifikaci mají jednotliví pracovníci provádějící kontrolní hry k tomu, aby správně posoudili algoritmus příslušného vědomostního kvízu. Jejich závěry jsou pak

v přímém rozporu s poznatky EZÚ, tedy instituce, která je v tomto oboru kompetentnější.

7. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že z obsahu napadeného opatření vyplývá pouze hodnocení technického zařízení pracovníkem celního úřadu. Přitom není zřejmé, jakým způsobem probíhala kontrolní hra (kolik kontrolních her bylo realizováno, kolik bylo vsazeno, kolik otázek bylo zodpovězeno, kolik z toho správně a kolik nesprávně, jaká byla výše vkladu a jaká výše výhry u jednotlivých zodpovězených otázek i celkově atd.). Žalobci tak byla upřena možnost napadnout správnost závěrů pracovníka celního úřadu konkrétními argumenty v návaznosti na popis realizovaných kontrolních her. Žalovaný své závěry pouze nepřezkoumatelně konstatuje. Tím byl žalobce zkrácen na svém právu na spravedlivý proces.
8. K argumentaci žalovaného citací „blíže nespecifikované tiskové zprávy“ žalobce namítl, že jde o „nepřezkoumatelný a neprocesní“ pokus zpochybnit hodnotu posudku EZÚ, proti němuž nebyl žalovaný schopen předložit znalecký posudek, který by silou své odborné přesvědčivosti stanovisko EZÚ překonal.
9. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a aby žalovanému uložil povinnost vrátit žalobci celkem tři zařízení systému Quizard (včetně klíčů, napájecích kabelů a vložené hotovosti).

III. Shrnutí vyjádření žalovaného a repliky žalobce

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že prvek náhody se v předmětné hře uplatní ve chvíli, kdy se rozhoduje o výši výhry – ta je závislá na výsledku válcové hry. Válcová hra se spustí poté, co hráč rozhodne, jaký obnos z kreditu, tj. z částky, kterou do zařízení vložil, vsadí. Částky jsou předdefinované a jsou ve výši 5, 10, (...) 100, 200 Kč. V případě, že ve válcové hře padne jedna z výherních kombinací, které jsou uvedeny přímo na zařízení, vygeneruje zařízení otázku a určí její hodnotu. Pokud ve válcové hře padne kombinace nevýherní, zařízení rovněž vygeneruje otázku, nicméně její hodnota je pouze 1 Kč, a to bez ohledu na výši vsazené částky z kreditu. V obou případech se při správné odpovědi hodnota otázky přičte k hodnotě nazvané Bank. Průběh hry je zřetelně vidět na videozáznamu pořízeném při kontrole uskutečněné dne 7. 11. 2017, na jejímž základě byla zadržena předmětná zařízení.
11. O výsledku hry tedy rozhodují rovněž znalosti hráče uplatněné ve vědomostním kvízu, nicméně ve chvíli, kdy hráč není úspěšný při válcové hře, může vyhrát nejvýše 1 Kč, což s ohledem na vsazenou částku pohybující se mezi 5 a 200 Kč fakticky znamená prohru. Nejsou-li náhodně generované kombinace symbolů padajících při válcové hře výherní, pak i při správném zodpovězení všech otázek nepřevyší částka, která se přičte k hodnotě nazvané Bank, částku, kterou hráč do hry vložil.
12. Okolnost, že do hry vstupuje mimo jiné prvek dovednosti, nemá na posouzení hry jakožto hazardní vliv. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek ze dne 21. 8. 2014, č. j. 9 Afs 150/2013 – 79, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval povahou karetní hry poker Texas Hold'em. Zde vyslovené závěry lze dle žalovaného aplikovat i na hru Quizard.
13. Ke zprávě EZÚ, na kterou žalobce odkazuje, žalovaný uvedl, že tato zpráva posuzuje pouze algoritmus využívaný zařízením Quizard pro znalostní soutěž; válcovou hru, v níž spočívá prvek náhody, vůbec nebere v potaz. Důkazem toho je i tisková zpráva EZÚ ze

dne 3. 7. 2015 (dostupná na stránkách <http://ezu.cz>), podle níž EZÚ neprovedl inspekci celého zařízení kvízomat, ani nijak nehodnotil, zda je či není zařízením spadajícím pod definici obsaženou v zákoně o loteriích.

14. Kontrola, kterou pracovníci celní správy provedli v Baru U Tambora, patří svým rozsahem i charakterem mezi standardní úkony dozoru nad dodržováním povinností stanovených zákonem o hazardních hrách. Tato pravomoc celních úřadů plyne z § 118 uvedeného zákona. Celní úřady v takových případech, v souladu s § 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), zjišťují, jak kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z právních předpisů. Pracovníci celního úřadu zabývající se dozorem nad hazardními hrami proto mají komplexní znalosti v daném oboru, který jim umožní případný rozpor s právní úpravou dostatečně odborně posoudit.
15. Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, v níž uvedl, že zákon jasně vymezuje, že u hazardní hry musí náhoda rozhodovat pouze o výhře. Zákon nestanoví, že by případná výhra mohla být posouzena jako prohra podle toho, jaká je hodnota odměny spojené s výhrou. Dále žalobce odkázal na tiskovou zprávu Ministerstva financí (dostupnou na www.mfcr.cz) zabývající se posouzením principu náhody jako jednoho ze základních definičních znaků loterií. K rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 150/2013 – 79 uvedl, že jej nelze bez dalšího vztáhnout na nyní posuzovanou věc. K tiskové zprávě EZÚ ze dne 3. 7. 2015 žalobce namítl, že odkazem na citovanou webovou stránku není zaručena správnost obsahu a autenticita zdroje informace. Tento postup zkracuje žalobce na jeho právech, neboť mu není dána možnost konfrontace údajného tvůrce zprávy (a jím uváděných skutkových tvrzení). Předmětná tisková zpráva se navíc vyjadřuje k jiné inspekční zprávě EZÚ, než na kterou odkazuje žalobce.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního. O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný k takovému projednání věci udělili souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
17. Jádrem sporu v posuzované věci je, zda byly splněny podmínky k tomu, aby pracovníci žalovaného při kontrole v provozovně žalobce postupovali podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, tj. zda bylo dáno důvodné podezření, že herní zařízení systému Quizard představuje hazardní hru ve smyslu uvedeného zákona.
18. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem „*povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství (...)*“.
19. V daném případě shledali příslušníci celní správy porušení § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, podle něž se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona. Definice hazardní hry je pak obsažena v § 3 odst. 1 téhož zákona, podle kterého se hazardní hrou rozumí „*hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*“

20. Podle důvodové zprávy k zákonu nemusí být náhoda „v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody.“
21. Žalobce předně namítá, že podmínka náhody obsažená v definici hazardní hry není splněna typicky v případě tzv. vědomostních soutěží, u nichž úspěch ve hře (výhru) neurčuje žádná náhodná okolnost, ale vlastní znalosti soutěžícího uplatněné ve vědomostním kvízu. Zařízení Quizard proto není hazardní hrou ve smyslu zákona o hazardních hrách.
22. Krajský soud k tomu uvádí, že žalobce dezinterpretuje definici hazardní hry obsaženou v zákoně. Zákon totiž jednoznačně stanoví, že hazardní hrou je i taková hra, v níž o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda třeba jen zčásti. Tato přísnost je záměrná, jak vyplývá z citované důvodové zprávy k zákonu. Úmyslem zákonodárce bylo vyjmout z působnosti zákona o hazardních hrách pouze „čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“. Krajský soud zde nevidí žádný prostor pro dvojí výklad a pro případnou aplikaci zásady *in dubio pro libertate*, tak jak se aplikace dané zásady dovolává žalobce.
23. Zařízení Quizard přitom funguje tím způsobem, že hráč, který je neúspěšný při válcové hře (což je hra založená na náhodě), může vyhrát nejvýše 1 Kč, byť minimální výše vkladu je 5 Kč (viz výše popis fungování zařízení shrnutý v bodech 10 a 11 rozsudku). Takový hráč proto fakticky prohraje, navzdory tomu, že správně zodpoví položenou otázku. Náhoda tedy rozhoduje o výhře či prohře jako takové, nejedná se o čistě vědomostní a znalostní hru.
24. Ostatně judikatura správních soudů dospěla k obdobnému závěru ohledně povahy technických zařízení typu vědomostní kvíz („kvízomatů“) již při posuzování otázky, zda je u nich přítomen prvek náhody podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 – 32). Definice „loterií a jiných podobných her“ obsažená v zákoně o loteriích byla přitom v zásadě shodná s definicí hazardních her vymezenou v zákoně o hazardních hrách, jak připouští i žalobce.
25. Správní soudy se již také zabývaly přímo povahou zařízení Quizard. Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017 – 60, shledal, že u zařízení Quizard lze mít přinejmenším důvodné pochybnosti o tom, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost (ke shodnému závěru viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 – 55).
26. Na právě uvedeném závěru nemůže nic změnit ani zpráva EZÚ ze dne 11. 11. 2013, na kterou poukazuje žalobce (a která je i součástí správního spisu). Z obsahu této zprávy vyplývá, že EZÚ neposuzoval (v souladu se zadáním předmětného posudku –

- zadavatelem byl výrobce zařízení Quizard) celkové fungování zařízení, ale pouze fungování jeho části, a to znalostní soutěže. Jak správně upozornil žalovaný, posudek vůbec nebere v potaz válcovou hru, v níž spočívá prvek náhody. Čistě na základě dané zprávy (posudku) EZÚ proto nelze dovozovat, že zařízení Quizard není hazardní hrou.
27. Žalovaný v této souvislosti odkazuje rovněž na tiskovou zprávu ze dne 3. 7. 2015, v níž se EZÚ ohrazoval proti dezinterpretaci jeho jiné obdobné zprávy (posudku) ze strany provozovatelů tzv. kvízomatů. Krajský soud přisvědčuje žalobci v tom, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí citoval z předmětné tiskové zprávy, aniž by ji blíže specifikoval (žalovaný tak učinil teprve ve vyjádření k žalobě). Nejedná se však o vadu, která by sama o sobě mohla vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí. K závěru o tom, že žalobce vykládá zprávu EZÚ ze dne 11. 11. 2013 zavádějícím způsobem, lze dospět i bez ohledu na tiskovou zprávu EZÚ ze dne 3. 7. 2015.
28. Nedůvodná je také žalobní námitka, podle níž pracovníci žalovaného nejsou kompetentní k posuzování povahy předmětného zařízení, a tak si žalovaný měl nechat zpracovat znalecký posudek. Jednak by to v řízení o námitkách proti opatření o zadržení věci bylo neúčelné a v rozporu se smyslem daného řízení (nutno připomenout, že v předmětném řízení se posuzuje toliko otázka, jestli je dáno *důvodné podezření*, že v souvislosti s užíváním zadržené věci dochází k porušení zákona o hazardních hrách). Především však ustanovení znalce zpravidla není nutné ani v navazujícím správním řízení, jehož výsledkem může být definitivní odebrání zadržené věci. Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je totiž rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu hráče a jak se technická zařízení projevují „navenek“, nikoli fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 136/2018 – 32 a č. j. 10 As 171/2018 – 55).
29. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce, podle které není zřejmé, jakým způsobem probíhala kontrolní hra, a tak byla žalobci upřena možnost napadnout správnost závěrů pracovníka celního úřadu konkrétními argumenty. Napadené rozhodnutí žalovaného je sice odůvodněno dosti stroze, na všechny podstatné námitky uplatněné žalobcem proti uloženému opatření o zadržení věci však reaguje přezkoumatelným způsobem. Ze správního spisu je pak zřejmé, jak kontrolori celního úřadu získali důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržených herních zařízení byl porušován zákon. Součástí správního spisu je totiž podrobná dokumentace průběhu kontroly uskutečněné dne 7. 11. 2017 v Baru U Tambora (fotografie, videozáznamy jednotlivých kontrolních nákupů, tj. kontrolních her provedených na zařízeních Quizard nacházejících se v baru atd.). Takto zjištěné skutečnosti k zadržení věci v souladu se zákonem stačily; zda bude následně důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách potvrzeno nebo vyvráceno, je věcí případného navazujícího správního řízení, ve kterém se bude povaha předmětných zařízení hodnotit podrobněji (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 171/2018 – 55).

V. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

31. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. června 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu